

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. sējums

2016. gada 25. aprīlis

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2016/C 145/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

Tiesa

2016/C 145/02 Tiesas Lēmums (2016. gada 9. marts) par svētku dienām un Tiesas oficiālajām brīvdienām 2

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2016/C 145/03 Lieta C-176/13 P: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 18. februāra spriedums – Eiropas Savienības Padome/*Bank Mellat*, Eiropas Komisija Apelācija — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Cīņa pret kodolieroču izplatīšanu — Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku — Irānas bankas līdzekļu iesaldēšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Akta pieņemšanas procedūra — Acīmredzama kļūda vērtējumā 4

2016/C 145/04 Lieta C-49/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 18. februāra spriedums (*Juzgado de Primera Instancia de Cartagena* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finanmadrid EFC SA/Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 93/13/EEK — Negodīgi noteikumi — Maksājuma rīkojuma procedūra — Piespiedu izpildes procedūra — Valsts izpildes tiesas kompetence pēc savas ierosmes izskatīt jautājumu par negodīga noteikuma spēkā neesamību — Res judicata princips — Efektivitātes princips — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Tiesību aizsardzība tiesā 5

2016/C 145/05	Lieta C-179/14: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 23. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Ungārija Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/123/EK — 14.–16. pants — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Nodokļu priekšrocības sniedzēju kuponu, kurus darba devēji piešķir saviem darbiniekiem un kuri izmantojami mājokļu, izklaižu un/vai ēdināšanas pakalpojumu saņemšanai, izdošanas nosacījumi — Ierobežojumi — Monopols	5
2016/C 145/06	Lieta C-292/14: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums (<i>Symvoulio tis Epikrateias</i> (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Elliniko Dimosio/Stefanos Stroumpoulis</i> u.c. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 80/987/EEK — Dalībvalstu tiesību aktu par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā tuvināšana — Piemērošanas joma — Jūrnieku, kuri strādā uz kuģa, kurš peld ar trešās valsts karogu, darba samaksas prasījumi — Darbs devējs, kurš reģistrēts šajā trešajā valstī — Darba līgums, kuram piemēro šīs pašas trešās valsts tiesības — Darba devēja bankrots, kas atzīts dalībvalstī, kurā tam ir uzņēmējdarbības veikšanas vieta — 1. panta 2. punkts — Pielikuma II punkta A daļa — Valsts tiesiskais regulējums, kurā jūrnieku darba samaksas prasījumu garantēšanu paredz tikai gadījumā, ja viņi tiek pamesti ārvalstīs — Aizsardzības līmenis, kas nav līdzvērtīgs aizsardzībai, kura izriet no Direktīvas 80/987	6
2016/C 145/07	Lieta C-299/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums (<i>Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen/Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personu brīva pārvietošanās — Savienības pilsonība — Vienlīdzīga attieksme — Direktīva 2004/38/EK — 24. panta 2. punkts — Sociālās aprūpes pabalsti — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 4. un 70. pants — Īpaši naudas pabalsti, kas nav balstīti uz iemaksām — Dalībvalsts pilsoņu izslēgšana pirmo trīs uzturēšanās mēnešu uzņemtajā dalībvalstī laikā	7
2016/C 145/08	Lieta C-314/14: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 17. februāra spriedums (<i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media/Viestintävirasto</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2010/13/ES — 19. panta 1. punkts — Televīzijas reklāmu un programmu atdalīšana — Sadalīts ekrāns — 23. panta 1. un 2. punkts — Televīzijas reklāmas laika ierobežojums ar 20 % vienā stundā — Sponsoru paziņojumi — Citas atsaucies uz sponsoru — “Melnās sekundes”	8
2016/C 145/09	Lieta C-429/14: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 17. februāra spriedums (<i>Lietuvos Aukščiausiasis Teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Air Baltic Corporation AS/Lietuvos Respublikos specialiuju tyrimu tarnyba</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gaisa transports — Monreālas konvencija — 19., 22. un 29. pants — Gaisa pārvadātāja atbildība starptautiska pasažieru gaisa pārvadājuma aizkavēšanās gadījumā — Pasažieru darba devēja noslēgts pārvadājuma līgums — Zaudējumi aizkavēšanās dēļ — Darba devējam radušies zaudējumi	9
2016/C 145/10	Lieta C-446/14 P: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 18. februāra spriedums – Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Komisija Apelācija — Valsts atbalsts — Dzīvnieku kaulu un kautuvju atkritumu iznīcināšanas pakalpojumi — Kapacitātes rezerves uzturēšana epizootijas gadījumam — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Kompensācija saistībā ar sabiedriskā pakalpojuma saistībām — Pienākums norādīt pamatojumu	9
2016/C 145/11	Lieta C-454/14: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 1999/31/EK — 14. pants — Atkritumu apglabāšana poligonos — Esošo atkritumu poligonu neatbilstība — Slēgšanas un apsaimniekošanas pēc slēgšanas procedūras	10

2016/C 145/12	Lieta C-22/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste Valsts pienākumu neizpilde — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — Atbrīvojumi — 132. panta 1. punkta m) apakšpunkts — Pakalpojumi, kas cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu — Piestātņu un laivu glabātuvju nomas tādu ūdenssporta biedrību biedriem, kuras darbojas tādu ūdenstransporta vai atpūtas darbību jomā, kuras nav pielīdzināmas sporta vai fiziskās audzināšanas pasākumiem, atbrīvojums no nodokļa — Atbrīvojums, kas attiecas tikai uz tādu ūdenssporta biedrību biedriem, kuras pakalpojumu sniegšanai neizmanto tajās strādājošu personu pakalpojumus — Izslēgšana — 133. panta pirmās daļas d) punkts	11
2016/C 145/13	Lieta C-124/15: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 17. februāra spriedums (<i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Salutas Pharma GmbH/Hauptzollamt Hannover</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcija 3004 — Putojošas tabletes, kas satur 500 mg kalcija — Vielas daudzums ieteicamajā dienas devā, kas ir ievērojami lielāks par rekomendēto dienas devu vispārējai veselības vai labsajūtas uzturēšanai	12
2016/C 145/14	Lieta C-143/15: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>G.E. Security BV/Staatssecretaris van Financiën</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Preču klasifikācija — Pozīcijas 8517, 8521, 8531 un 8543 — Ierīce ar nosaukumu “video multipleksors”	12
2016/C 145/15	Lieta C-601/15 PPU: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 15. februāra spriedums (<i>Raad van State</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>J. N./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība — Standarti starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai — Direktīva 2008/115/EK — Likumīga uzturēšanās — Direktīva 2013/32/ES — 9. pants — Tiesības palikt dalībvalstī — Direktīva 2013/33/ES — 8. panta 3. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts — Aizturēšana — Valsts drošības vai sabiedriskās kārtības aizsardzība — Spēkā esamība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 6. un 52. pants — Ierobežojums — Samērīgums	13
2016/C 145/16	Lieta C-325/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 1. jūlijā iesniedza <i>Sąd Rejonowy we Wrocławiu</i> (Polija) – <i>Z.Ś., Z.M., M.P./X w G.</i>	13
2016/C 145/17	Lieta C-374/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2015. gada 13. maija spriedumu lietā T-363/12 <i>Harper Hygienics S. A./ITSB – Clinique Laboratories</i> (“CLEANIC natural beauty”), ko 2015. gada 15. jūlijā iesniedza <i>Harper Hygienics S. A.</i>	14
2016/C 145/18	Lieta C-16/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2015. gada 27. oktobra rīkojumu lietā T-721/14 Beļģijas Karaliste/Eiropas Komisija 2016. gada 11. janvārī iesniedza Beļģijas Karaliste	14
2016/C 145/19	Lieta C-24/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. janvārī iesniedza <i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>Nintendo Co. Ltd/BigBen Interactive GmbH</i> un <i>BigBen Interactive SA</i>	15
2016/C 145/20	Lieta C-25/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. janvārī iesniedza <i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>Nintendo Co. Ltd/BigBen Interactive GmbH</i> un <i>BigBen Interactive SA</i>	16
2016/C 145/21	Lieta C-36/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 22. janvārī iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – <i>Minister Finansów/Posnania Investment SA</i>	17

2016/C 145/22	Lieta C-37/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 22. janvārī iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – <i>Minister Finansów/Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)</i>	17
2016/C 145/23	Lieta C-44/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2015. gada 11. novembra spriedumu lietā T-544/13 <i>Dyson Ltd</i> /Eiropas Komisija 2016. gada 25. janvārī iesniedza <i>Dyson Ltd</i> . . .	18
2016/C 145/24	Lieta C-55/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. februārī iesniedza <i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) – <i>Evo Bus GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș</i>	19
2016/C 145/25	Lieta C-59/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 3. februārī iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>The Shirtmakers BV</i> , otrs lietas dalībnieks: <i>Staatssecretaris van Financiën</i>	20
2016/C 145/26	Lieta C-62/16: Prasība, kas celta 2016. gada 3. februārī – Eiropas Komisija/Rumānija	20
2016/C 145/27	Lieta C-74/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 10. februārī iesniedza <i>Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid</i> (Spānija) – <i>Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania/Ayuntamiento de Getafe</i>	21
2016/C 145/28	Lieta C-82/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 12. februārī iesniedza <i>Raad voor Vreemdelingenbetwistingen</i> (Beļģija) – K. u.c./Beļģijas valsts	21
2016/C 145/29	Lieta C-90/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 15. februārī iesniedza <i>Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs</i>	23
2016/C 145/30	Lieta C-96/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 17. februārī iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona</i> (Spānija) – <i>Banco Santander, S.A./Mahamadou Demba un Mercedes Godoy Bonet</i>	24
2016/C 145/31	Lieta C-98/16: Prasība, kas celta 2016. gada 17. februārī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	25
2016/C 145/32	Lieta C-127/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītnā palāta) 2015. gada 17. decembra spriedumu lietā T-242/12 <i>SNCF</i> /Komisija 2016. gada 26. februārī iesniedza <i>SNCF Mobilités (SNCF)</i> . .	25

Vispārējā tiesa

2016/C 145/33	Lieta T-53/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 10. marta spriedums – <i>credentis/ITSB</i> – <i>Aldi Karlslunde</i> (“Curodont”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Curodont” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “Eurodont” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts . . .	27
2016/C 145/34	Lieta T-160/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 10. marta spriedums – <i>LG Development/ITSB</i> – <i>Bayerische Motoren Werke</i> (“MINICARGO”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “MINICARGO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “MINI” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	27
2016/C 145/35	Lieta T-681/13: Vispārējās tiesas 2016. gada 26. februāra rikožums – <i>Colomer Italy/ITSB</i> – <i>Farmaca International</i> (“INTERCOSMO ESTRO”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	28

2016/C 145/36	Lieta T-50/16: Prasība, kas celta 2016. gada 3. februārī – Ungārija/Komisija	29
2016/C 145/37	Lieta T-53/16: Prasība, kas celta 2016. gada 5. februārī – Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija	30
2016/C 145/38	Lieta T-74/16: Prasība, kas celta 2016. gada 17. februārī – POA/Komisija	31
2016/C 145/39	Lieta T-89/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 15. decembra spriedumu apvienotajās lietās F-101/14, F-102/14 un F-103/14 Clarke u.c./EUIPO 2016. gada 26. februārī iesniedza Nicole Clarke	32
2016/C 145/40	Lieta T-94/16: Prasība, kas celta 2016. gada 1. martā – Sheridan/Parlaments	33
2016/C 145/41	Lieta T-97/16: Prasība, kas celta 2016. gada 29. februārī – Kasztantowicz/EUIPO – Gbb Group (“GEOTEK”)	33
2016/C 145/42	Lieta T-98/16: Prasība, kas celta 2016. gada 4. martā – Itālija/Komisija	34
2016/C 145/43	Lieta T-101/16: Prasība, kas celta 2016. gada 8. martā – Klausner Holz Niedersachsen/Komisija	35

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2016/C 145/44	Lieta F-152/15: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2016. gada 10. marta rīkojums – Kozak/Komisija Civildienests — Atklāts konkurss EPSO/AD/293/14 — Atlases komisijas lēmums neļaut kandidātam piedalīties pārbaudījumos vērtēšanas centrā — Pārskatīšanas lūgums — Jauns atlases komisijas lēmums, ar ko ir apstiprināts tās pirmais lēmums — EPSO motivētas atbildes paziņošana — Apstiprinošs akts — Termiņš prasības celšanai — Acīmredzama nepieņemamība — Reglamenta 81. pants	37
2016/C 145/45	Lieta F-5/16: Prasība, kas celta 2016. gada 24. janvārī – ZZ/Komisija	37
2016/C 145/46	Lieta F-6/16: Prasība, kas celta 2016. gada 29. janvārī – ZZ u.c./EĀDD	38
2016/C 145/47	Lieta F-7/16: Prasība, kas celta 2016. gada 4. februārī – ZZ/Komisija	38
2016/C 145/48	Lieta F-8/16: Prasība, kas celta 2016. gada 5. februārī – ZZ/EZA	39
2016/C 145/49	Lieta F-9/16: Prasība, kas celta 2016. gada 17. februārī – ZZ u.c./Parlaments	40
2016/C 145/50	Lieta F-11/16: Prasība, kas celta 2016. gada 19. februārī – ZZ/Komisija	41

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2016/C 145/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 136, 18.4.2016.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 118, 4.4.2016.

OV C 111, 29.3.2016.

OV C 106, 21.3.2016.

OV C 98, 14.3.2016.

OV C 90, 7.3.2016.

OV C 78, 29.2.2016.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TIESA

Tiesas Lēmums

(2016. gada 9. marts)

par svētku dienām un Tiesas oficiālajām brīvdienām

(2016/C 145/02)

TIESA,

ņemot vērā Reglamenta 24. panta 2., 4. un 6. punktu,

tā kā atbilstoši šai tiesību normai ir jā sagatavo svētku dienu saraksts un jānosaka Tiesas oficiālo brīvdienu datumi,

PIEŅEM ŠO LĒMUMU.

1. pants

Svētku dienu saraksts Reglamenta 24. panta 4. un 6. punkta nozīmē ir šāds:

- Jaungada diena,
- Otrās Lieldienas,
- 1. maijs,
- Debesbraukšanas diena,
- Vasarsvētku pirmdiena,
- 23. jūnijs,
- 15. augusts,
- 1. novembris,
- 25. decembris,
- 26. decembris.

2. pants

Laikposmā no 2016. gada 1. novembra līdz 2017. gada 31. oktobrim Tiesas oficiālo brīvdienu datumi atbilstoši Reglamenta 24. panta 2. un 6. punktam ir šādi:

- 2016. gada Ziemassvētki: no pirmdienas, 2016. gada 19. decembra, līdz svētdienai, 2017. gada 8. janvārim, ieskaitot,

- 2017. gada Lieldienas: no pirmdienas, 2017. gada 10. aprīļa, līdz svētdienai, 2017. gada 23. aprīlim, ieskaitot,
- 2017. gada vasara: no piektdienas, 2017. gada 21. jūlija, līdz svētdienai, 2017. gada 3. septembrim, ieskaitot.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Luksemburgā, 2016. gada 9. martā

Sekretārs

A. CALOT ESCOBAR

Priekšsēdētājs

K. LENAERTS

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 18. februāra spriedums – Eiropas Savienības Padome/*Bank Mellat*,
Eiropas Komisija

(Lieta C-176/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Cīņa pret kodolieroču izplatīšanu — Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku — Irānas bankas līdzekļu iesaldēšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Akta pieņemšanas procedūra — Acīmredzama kļūda vērtējumā

(2016/C 145/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – S. Boelaert un M. Bishop)

Pārējās lietas dalībnieces: *Bank Mellat* (pārstāvji – M. Brindle, QC, R. Blakeley un V. Zaiwalla, barristers, kā arī Z. Burbeza, P. Reddy, S. Zaiwalla un F. Zaiwalla, solicitors), Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Gauci un M. Konstantinidis)

Persona, kas iestājusies lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – L. Christie un S. Behzadi-Spencer, pārstāvji, kuriem palīdz S. Lee, barrister)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina *Bank Mellat* tiesāšanās izdevumus abās instancēs;
- 3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas abās instancēs.

⁽¹⁾ OV C 171, 15.6.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 18. februāra spriedums (*Juzgado de Primera Instancia de Cartagena* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finanmadrid EFC SA/Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino*

(Lieta C-49/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 93/13/EEK — Negodīgi noteikumi — Maksājuma rīkojuma procedūra — Piespiedu izpildes procedūra — Valsts izpildes tiesas kompetence pēc savas ierosmes izskatīt jautājumu par negodīga noteikuma spēkā neesamību — Res judicata princips — Efektivitātes princips — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Tiesību aizsardzība tiesā

(2016/C 145/04)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Finanmadrid EFC SA*

Atbildētāji: *Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, kurā tiesnesim, kas izskata maksājuma rīkojuma izpildes lietu, nav ļauts pēc savas ierosmes izvērtēt jautājumu par pārdevēja vai piegādātāja ar patērētāju noslēgtā līgumā ietverta noteikuma negodīgumu, kad šādu vērtējumu veikt nav pieteikuma par maksājuma rīkojuma izdošanu izskatošās amatpersonas kompetencē.

⁽¹⁾ OV C 135, 5.5.2014.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 23. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-179/14) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/123/EK — 14.–16. pants — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Nodokļu priekšrocības sniedzēju kuponu, kurus darba devēji piešķir saviem darbiniekiem un kuri izmantojami mājokļu, izklaižu un/vai ēdināšanas pakalpojumu saņemšanai, izdošanas nosacījumi — Ierobežojumi — Monopols

(2016/C 145/05)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Tokár un E. Montaguti)

Atbildētāja: Ungārija (pārstāvji – Z. Fehér un G. Koós)

Rezolutīvā daļa:

- 1) ieviešot un saglabājot spēkā Széchenyi izklaižu karšu shēmu, kas ir paredzēta valdības 2011. gada 12. aprīļa Dekrētā Nr. 55/2011, ar ko regulē Széchenyi izklaižu karšu izdošanu un lietošanu, kurā grozījumi izdarīti ar 2011. gada 21. novembra Likumu Nr. CLVI, ar ko izdarīti grozījumi atsevišķos nodokļu likumos un citos ar tiem saistītos tiesību aktos, Ungārija ir pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ciktāl:
- ar minētā valdības dekrēta 13. pantu, aplūkojot to kopsakarā ar 1993. gada Likuma Nr. XCVI par savstarpējās brīvprātīgās apdrošināšanas fondiem 2. panta 2. punkta d) apakšpunktu, 1997. gada Likuma Nr. CXXXII par ārvalstīs reģistrētu uzņēmumu filiālēm un komercaģentūrām 2. panta b) punktu, kā arī 2006. gada Likuma Nr. IV par komercsabiedrībām 1. pantu, 2. panta 1. un 2. punktu, 55. panta 1. un 3. punktu un 64. panta 1. punktu, filiālēm tiek izslēgta iespēja izdot Széchenyi izklaižu karti un tādējādi ir pārkāpts šīs direktīvas 14. panta 3. punkts;
 - ar minēto 13. pantu, aplūkojot to kopsakarā ar šīm pašām valsts tiesību normām, ar kuru, ievērojot šī 13. panta a)–c) punktā paredzētos nosacījumus, netiek atzīta tādu grupu darbība, kuru mātesuzņēmums nav saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem nodibināta sabiedrība un kuru dalībnieki nedarbojas kā Ungārijas tiesību aktos paredzētās sabiedrības, ir pārkāpts minētās direktīvas 15. panta 1. punkts, 2. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts;
 - ar valdības Dekrētā Nr. 55/2011 13. pantu, aplūkojot to kopsakarā ar šīm pašām valsts tiesību normām, ar kuru tiesības izdot Széchenyi izklaižu karti ir paredzēta tikai bankām un finanšu iestādēm, jo tikai šīs iestādes var izpildīt minētajā 13. pantā paredzētos nosacījumus, ir pārkāpts šīs direktīvas 15. panta 1. punkts, 2. punkta d) apakšpunkts un 3. punkts;
 - minētais 13. pants ir pretrunā Direktīvas 2006/123 16. pantam, jo tajā ir noteikts, ka Széchenyi izklaižu kartes izdošanai ir nepieciešams Ungārijā nodibināts uzņēmums;
- 2) Erzsébet kuponu shēma, ko regulē 2011. gada 21. novembra Likums Nr. CLVI un 2012. gada 6. jūlija Likums Nr. CIII par Erzsébet programmu, ciktāl ar šo valsts tiesisko regulējumu par labu publiskām struktūrām ir radīts monopols tādu kuponu izdošanas jomā, kuri ļauj iegādāties aukstas maltītes un kurus darba devēji ar nodokļu ziņā izdevīgiem nosacījumiem var piešķirt saviem darbiniekiem kā labumu naturā, ir pretrunā LESD 49. un 56. pantam;
- 3) Ungārija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 202, 30.6.2014.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums (Symvoulio tis Epikrateias (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Elliniko Dimosio/Stefanos Stroumpoulis u.c.

(Lieta C-292/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 80/987/EEK — Dalībvalstu tiesību aktu par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā tuvināšana — Piemērošanas joma — Jūrnieku, kuri strādā uz kuģa, kurš peld ar trešās valsts karogu, darba samaksas prasījumi — Darbs devējs, kurš reģistrēts šajā trešajā valstī — Darba līgums, kuram piemēro šīs pašas trešās valsts tiesības — Darba devēja bankrots, kas atzīts dalībvalstī, kurā tam ir uzņēmējdarbības veikšanas vieta — 1. panta 2. punkts — Pielikuma II punkta A daļa — Valsts tiesiskais regulējums, kurā jūrnieku darba samaksas prasījumu garantēšanu paredz tikai gadījumā, ja viņi tiek pamesti ārvalstīs — Aizsardzības līmenis, kas nav līdzvērtīgs aizsardzībai, kura izriet no Direktīvas 80/987

(2016/C 145/06)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Elliniko Dimosio*

Atbildētāji: *Stefanos Stroumpoulis, Nikolaos Koumpanos, Panagiotis Renieris, Charalampos Renieris, Ioannis Zacharias, Dimitrios Lazarou, Apostolos Chatzisitiriou*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīva 80/987/EEK par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā ir jāinterpretē tādējādi, ka, izņemot, ja eventuāli tiek piemērots šīs direktīvas 1. panta 2. punkts, jūrniekiem, kas dzīvo dalībvalstī un kurus šajā dalībvalstī ir pieņēmusi darbā sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir trešajā valstī, bet kuras faktiskās uzņēmējdarbības vieta ir šajā dalībvalstī, darbam kā algotiem darbiniekiem uz šai sabiedrībai piederoša kruīza kuģa, kas peld ar trešās valsts karogu, atbilstoši darba līgumam, kurā kā piemērojamās tiesības ir norādītas šīs pašas trešās valsts tiesības, pēc tam, kad attiecīgās valsts tiesa ir atzinusi šo sabiedrību par bankrotējušu atbilstoši pēdējās minētās tiesībām, būtu jāvar gūt aizsardzību, kas paredzēta direktīvā attiecībā uz darba samaksas prasījumiem, kas viņiem ir pret šo pašu sabiedrību;
- 2) Direktīvas 80/987 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz darba ņēmējiem, kuri ir tādā situācijā, kādā ir atbildētāji pamatlietā, aizsardzība, kas paredzēta Likuma 1220/1981, ar kuru papildina un groza tiesību aktus attiecībā uz Pirejas ostas pārvaldes iestādi, 29. pantā, ja jūrnieki ir tikuši pamesti ārvalstīs, nav "līdzvērtīga aizsardzība tai, kura izriet no [minētās] direktīvas".

⁽¹⁾ OV C 282, 25.8.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums (*Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen/ Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz*

(Lieta C-299/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Personu brīva pārvietošanās — Savienības pilsonība — Vienlīdzīga attieksme — Direktīva 2004/38/EK — 24. panta 2. punkts — Sociālās aprūpes pabalsti — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 4. un 70. pants — Īpaši naudas pabalsti, kas nav balstīti uz iemaksām — Dalībvalsts pilsoņu izslēgšana pirmo trīs uzturēšanās mēnešu uzņēmējdarbības laikā*

(2016/C 145/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen*

Atbildētāji: *Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 24. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, kas grozīta ar Komisijas 2010. gada 9. decembra Regulu (ES) Nr. 1244/2010, 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neaizliedz tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, ar kuru no noteiktu "naudas pabalstu, kas nav balstīti uz iemaksām" Regulas Nr. 883/2004 70. panta 2. punkta izpratnē un kas ir uzskatāmi arī par "sociālās palīdzības pabalstu" Direktīvas 2004/38 24. panta 2. punkta izpratnē, saņemšanas tiek izslēgti citu dalībvalstu pilsoņi, kas ir tādā situācijā, kāda ir paredzēta minētās direktīvas 6. panta 1. punktā.

(¹) OV C 315, 19.9.2014.

**Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 17. februāra spriedums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media/Viestintävirasto**

(Lieta C-314/14) (¹)

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2010/13/ES — 19. panta 1. punkts — Televīzijas
reklāmu un programmu atdalīšana — Sadalīts ekrāns — 23. panta 1. un 2. punkts — Televīzijas reklāmas
laika ierobežojums ar 20 % vienā stundā — Sponsoru paziņojumi — Citas atsauces uz sponsoru —
"Melnās sekundes"**

(2016/C 145/08)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītājs: Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media

Atbildētājs: Viestintävirasto

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvas 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu ("Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva"), 19. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā, atbilstoši kuram sadalīts ekrāns, kurā pārraides beigu titri tiek rādīti vienā kolonnā un tai sekojošo programmu saraksts otrā kolonnā, nav obligāti jākombinē ar akustisku vai optisku signālu vai šis signāls jāpārraida pēc tam, lai pārraidi, kas beidzas, nošķirtu no tai sekojošās televīzijas reklāmu virknes, ar nosacījumu, ka ar šādu nošķiršanas līdzekli vien pietiek, lai izpildītu minētā 19. panta 1. punkta pirmā teikuma prasības, bet tas savukārt ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;
- 2) Direktīvas 2010/13 23. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka sponsoru apzīmējumu rādīšana arī citos raidījumos papildus sponsorētajam, kā tas ir pamatlietā, ir jāietver šīs direktīvas 23. panta 1. punktā paredzētajā maksimālajā reklāmas laikā vienas stundas ietvaros;

- 3) Direktīvas 2010/13 23. panta 1. punkts gadījumā, kad dalībvalsts nav izmantojusi iespēju pieņemt stingrāku normu par šajā pantā paredzēto, ir interpretējams tādejādi, ka tam ne tikai nav pretrunā, ka “melnās sekundes”, kas ir iestarpinātas starp atsevišķām reklāmām reklāmu virknē vai starp šo reklāmu virkni un tai sekojošo televīzijas pārraidi, tiek ietvertas šajā pantā noteiktajā maksimālajā televīzijas reklāmas laikā, kas ir 20 % no stundas, bet arī, ka tajā šāda ietveršana ir paredzēta.

(¹) OV C C292, 1.9.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 17. februāra spriedums (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Air Baltic Corporation AS/Lietuvos Republikos specialiuju tyrimu tarnyba

(Lieta C-429/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gaisa transports — Monreālas konvencija — 19., 22. un 29. pants — Gaisa pārvadātāja atbildība starptautiska pasažieru gaisa pārvadājuma aizkavēšanās gadījumā — Pasažieru darba devēja noslēgts pārvadājuma līgums — Zaudējumi aizkavēšanās dēļ — Darba devējam radušies zaudējumi

(2016/C 145/09)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: Air Baltic Corporation AS

Atbildētāja: Lietuvos Republikos specialiuju tyrimu tarnyba

Rezolutīvā daļa:

Konvencija par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju, kas noslēgta Monreālā 1999. gada 28. maijā un Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 2001. gada 5. aprīļa Lēmumu 2001/539/EK, konkrēti, tās 19., 22. un 29. pants, ir jāinterpretē tādejādi, ka gaisa pārvadātājs, kas ir noslēdzis starptautisku pasažieru gaisa pārvadājuma līgumu ar pasažieru statusā pārvadāto personu darba devēju kā pamatlietā, ir atbildīgs pret šo darba devēju par zaudējumiem, kuri radušies lidojumu aizkavēšanās dēļ, kurus ir izmantojuši šī darba devēja darbinieki atbilstoši šim līgumam, un šie zaudējumi izpaužas kā šim darba devējam radušās papildu izmaksas.

(¹) OV C 421, 24.11.2014.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 18. februāra spriedums – Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-446/14 P) (¹)

Apelācija — Valsts atbalsts — Dzīvnieku kaulu un kautuvju atkritumu iznīcināšanas pakalpojumi — Kapacitātes rezerves uzturēšana epizootijas gadījumam — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Vispārējais tautsaimnieciskais nozīmes pakalpojums — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Kompensācija saistībā ar sabiedriskā pakalpojuma saistībām — Pienākums norādīt pamatojumu

(2016/C 145/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un J. Möller, pārstāvji, T. Lübbig un M. Klasse, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – T. Maxian Rusche un C. Egerer)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 409, 17.11.2014.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-454/14) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 1999/31/EK — 14. pants — Atkritumu apglabāšana poligonos — Esošo atkritumu poligonu neatbilstība — Slēgšanas un apsaimniekošanas pēc slēgšanas procedūras

(2016/C 145/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano un D. Loma-Osorio Lerena)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāve – L. Banciella Rodríguez-Miñón)

Rezolutīvā daļa:

- 1) saistībā ar katru no attiecīgajiem atkritumu poligoniem, kas atrodas Ortuella (Basku zeme) un Zurita un Juan Grande (Kanāriju salas), neveikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai astoņu gadu termiņā no Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 18. panta 1. punktā minētās dienas lūgtu apsaimniekotājam sagatavot poligona projekta un darbības uzlabošanas plānu un nodrošinātu šā plāna pilnīgu izpildi atbilstoši direktīvas prasībām, izņemot I pielikuma 1. punktā esošās, Spānijas Karaliste – attiecībā uz katru no šiem poligoniem – nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti saskaņā ar minētās direktīvas 14. panta c) punktu;
- 2) saistībā ar katru no attiecīgajiem atkritumu poligoniem, kas atrodas Vélez Rubio (Almerija), Alcolea de Cinca (Veska), Sariñena (Veska), Tamarite de Litera (Veska), Somontano –Barbastro (Veska), Barranco de Sedases (Fraga, Veska), Barranco Seco (Puntallana, Palma), Jumilla (Mursija) un Legazpia (Gipuskoja)), (Sierra Valleja (Arkosā de la Frontera, Kadisa), Carretera Pantano del Rumberal (Baños de la Encina, Haena), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Haena), Cerrajón (Castillo de Locubín, Haena), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Haena), Hoya del Pino (Siles, Haena), Bellavista (Finca El Coronel, Alkala de Gvadaira, Sevilja), El Patarín (Alkala de Gvadaira, Sevilja), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Araala, Sevilja), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sevilja), El Chaparral (Esiha, Sevilja), Carretera A-92, KM 57,5 (Morona de la Frontera, Sevilja), Carretera 3118 Fuente Leona – Cumbres mayores (Colina Barragona, Velva), Llanos del Campo (Grazalema – Benamahoma, Kadisa) Andrada Baja (Alkala de Gvadaira, Sevilja), Carretera de los Villares (Anduhara, Haena), La Chacona (Cabra, Kordova) un El Chaparral – La Sombrerera (Puerto Serrano, Kadisa), neveikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar Direktīvas 1999/31 7. panta pirmās daļas g) punktu un 13. pantu pēc iespējas agrāk slēgtu objektus, kuriem saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu nav saņemta atļauja darbības turpināšanai, Spānijas Karaliste – attiecībā uz katru no šiem poligoniem – nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti saskaņā ar minētās direktīvas 14. panta b) punktu;

3) Spānijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 448, 15.12.2014.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste
(Lieta C-22/15) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — Atbrīvojumi — 132. panta 1. punkta m) apakšpunkts — Pakalpojumi, kas cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu — Piestātņu un laivu glabātuvju nomas tādu ūdenssporta biedrību biedriem, kuras darbojas tādu ūdenstransporta vai atpūtas darbību jomā, kuras nav pielīdzināmas sporta vai fiziskās audzināšanas pasākumiem, atbrīvojums no nodokļa — Atbrīvojums, kas attiecas tikai uz tādu ūdenssporta biedrību biedriem, kuras pakalpojumu sniegšanai neizmanto tajās strādājošu personu pakalpojumus — Izslēgšana — 133. panta pirmās daļas d) punkts

(2016/C 145/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Lozano Palacios un G. Wils)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman un M. Noort)

Rezolutīvā daļa:

1) Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punktā, 24. panta 1. punktā un 133. pantā, lasot kopā ar šīs direktīvas 132. panta 1. punkta n) apakšpunktu, paredzētos pienākumus;

— tādu ūdenstransporta vai atpūtas darbību jomā, kuras nav pielīdzināmas sporta vai fiziskās audzināšanas pasākumiem, no pievienotās vērtības nodokļa atbrīvojot piestātņu un laivu glabātuvju nomu tādu ūdenssporta biedrību biedriem, kuras pakalpojumu sniegšanai neizmanto tajās strādājošu personu pakalpojumus, un

— gadījumos, kad piestātnes un laivu glabātuves tiek iznomātas personām, kuras nodarbojas ar sportu un kad noma ir cieši saistīta ar šī sporta praktizēšanu un ir neatņemama tā sastāvdaļa, nomas atbrīvojumu no nodokļa attiecinot tikai uz tādām ūdenssporta biedrībām, kuras pakalpojumu sniegšanai neizmanto tajās strādājošu personu pakalpojumus,

2) Nīderlandes Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 228, 13.7.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 17. februāra spriedums (*Finanzgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Salutas Pharma GmbH/Hauptzollamt Hannover*

(Lieta C-124/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcija 3004 — Putojošas tabletes, kas satur 500 mg kalcija — Vielas daudzums ieteicamajā dienas devā, kas ir ievērojami lielāks par rekomendēto dienas devu vispārējai veselības vai labsajūtas uzturēšanai

(2016/C 145/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Salutas Pharma GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Hannover*

Rezolutīvā daļa:

Kombinētā nomenklatūra, kas ietverta Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā – tā redakcijā, kas izriet no Komisijas 2011. gada 27. septembra Regulas (ES) Nr. 1006/2011 –, ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds produkts kā putojošās tabletes ar 500 mg kalcija daudzumu katrā tabletē, kuras tiek lietotas kalcija trūkuma profilaksei un ārstēšanai, kā arī īpašās terapijās osteoporozes profilaksei un ārstēšanai un uz kuru etiķetes ieteiktā maksimālā dienas deva pieaugušajiem ir 1 500 mg, ietilpst pozīcijā 3004.

⁽¹⁾ OV C 178, 1.6.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 25. februāra spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *G.E. Security BV/Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-143/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Preču klasifikācija — Pozīcijas 8517, 8521, 8531 un 8543 — Ierīce ar nosaukumu “video multipleksors”

(2016/C 145/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: *G.E. Security BV*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Rezolutīvā daļa:

Kombinētā nomenklatūra, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 20. septembra Regulu (EK) Nr. 1214/2007, ir interpretējama tādejādi, ka tāda prece kā pamatlieta aplūkojamais "video multipleksors", ņemot vērā, ka iesniedzējtiesai ir jāveic vērtējums atbilstoši visiem tās rīcībā esošajiem faktiem, ir jāklasificē šīs nomenklatūras pozīcijā 8521.

(¹) OV C 198, 15.6.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 15. februāra spriedums (Raad van State (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – J. N./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Lieta C-601/15 PPU) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība — Standarti starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai — Direktīva 2008/115/EK — Likumīga uzturēšanās — Direktīva 2013/32/ES — 9. pants — Tiesības palikt dalībvalstī — Direktīva 2013/33/ES — 8. panta 3. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts — Aizturēšana — Valsts drošības vai sabiedriskās kārtības aizsardzība — Spēkā esamība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 6. un 52. pants — Ierobežojums — Samērīgums

(2016/C 145/15)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: J. N.

Atbildētājs: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/33/ES, ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai, 8. panta 3. punkta pirmās daļas e) apakšpunkta pārbaudē nav konstatēts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt šīs tiesību normas spēkā esamību, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantu un 52. panta 1. un 3. punktu.

(¹) OV C 38, 1.2.2016.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 1. jūlijā iesniedza Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Polija) – Z.Ś., Z.M., M.P./X w G.

(Lieta C-325/15)

(2016/C 145/16)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy we Wrocławiu

Pamatlietas puses

Prasītāji: Z.Ś., Z.M., M.P.

Atbildētājs: X w G.

Prejudiciālie jautājumi

Tiesa (desmitā palāta) 2016. gada 18. februārī izdeva rīkojumu, kurā sniedza atbildes uz iesniedzējtiesas pirmo prejudiciālo jautājumu. Otrais jautājums tika atzīts par acīmredzami nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2015. gada 13. maija spriedumu lietā T-363/12 Harper Hygienics S. A./ITSB – Clinique Laboratories (“CLEANIC natural beauty”), ko 2015. gada 15. jūlijā iesniedza Harper Hygienics S. A.

(Lieta C-374/15 P)

(2016/C 145/17)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Harper Hygienics S. A. (pārstāve – D. Rzążewska)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Clinique Laboratories, LLC

Ar 2016. gada 28. janvāra rīkojumu Tiesa (desmitā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2015. gada 27. oktobra rīkojumu lietā T-721/14 Beļģijas Karaliste/Eiropas Komisija 2016. gada 11. janvārī iesniedza Beļģijas Karaliste

(Lieta C-16/16 P)

(2016/C 145/18)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji – L. Van den Broeck, M. Jacobs un J. Van Holm, pārstāvji, P. Vlaemminck un B. Van Vooren, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas rīkojumu lietā T-721/14 pilnībā;

— atzīt prasību atcelt tiesību aktu par pieņemamu;

— izlemt lietu pēc būtības;

- atzīt Grieķijas Republikas un Portugāles Republikas pieteikumus par iestāšanos lietā par pieņemamiem;
- un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas pamats: kompetences piešķiršanas princips, lojalitātes princips un institucionāla līdzsvara princips pārkāpums un LESD 263. pantā noteikto nosacījumu kļūdaina piemērošana.

Otrais pamats: lojalitātes princips savstarpīguma pārkāpums un kaitējums dalībvalsts kā privilēģētās prasītājas statusam, lai aizsargātu tās pilnvaras.

Trešais pamats: kļūdaina ieteikuma tiesisko seku interpretācija attiecībā pret Beļģiju.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. janvārī iesniedza *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) – *Nintendo Co. Ltd/BigBen Interactive GmbH un BigBen Interactive SA*

(Lieta C-24/16)

(2016/C 145/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Nintendo Co. Ltd*

Atbildētājas: *BigBen Interactive GmbH* un *BigBen Interactive SA*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai procesā, ar ko īsteno Kopienas dizainparauga piešķirtas tiesības, dalībvalsts tiesa, kuras jurisdikcija attiecībā uz vienu atbildētāju izriet tikai no Padomes 2001. gada 12. decembra Regulas Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem ⁽¹⁾ 79. panta 1. punkta saistībā ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽²⁾ 6. panta 1. punktu, jo šī citā dalībvalstī reģistrētā atbildētāja attiecīgajā dalībvalstī reģistrētai atbildētājai ir piegādājusi preces, iespējams, pārkāpjot aizsargātas tiesības, var izdot pirmajai minētajai atbildētājai adresētus rīkojumus, kuri ir spēkā visā Savienībā un ir plašāki nekā jurisdikciju pamatojošās piegādes attiecības?
2. Vai Padomes 2001. gada 12. decembra Regula (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem un it īpaši tās 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešā persona drīkst attēlot Kopienas dizainparaugu komerciāliem mērķiem, ja tā vēlas tirgot šā dizainparauga īpašnieka precēm – kuras ir atbilstīgas Kopienas dizainparaugam – paredzētus piederumus? Ja atbilde ir apstiprinoša, kādi kritēriji ir piemērojami?
3. Kā ir nosakāma vieta, “kurā izdarīts pārkāpums”, Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ⁽³⁾, 8. panta 2. punkta izpratnē situācijās, kur pārkāpējs preces, attiecībā uz kurām ir pārkāptas Kopienas dizainparauga piešķirtās tiesības,
 - a) piedāvā tīmekļa vietnē un šī tīmekļa vietne ir paredzēta – arī – citām dalībvalstīm, nevis tikai dalībvalstij, kurā pārkāpējs ir reģistrēts,

b) liek pārvadāt uz citu dalībvalsti, kas nav tā reģistrācijas valsts?

Vai minētās regulas 15. panta a) un g) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šādā veidā noteiktās tiesības ir piemērojamas arī citu iesaistīto personu darbībām?

⁽¹⁾ OV L 3, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 12, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 199, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. janvārī iesniedza *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) – *Nintendo Co. Ltd/BigBen Interactive GmbH un BigBen Interactive SA*

(Lieta C-25/16)

(2016/C 145/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Nintendo Co. Ltd*

Atbildētājas: *BigBen Interactive GmbH un BigBen Interactive SA*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai procesā, ar ko īsteno Kopienas dizainparauga piešķirtas tiesības, dalībvalsts tiesa, kuras jurisdikcija attiecībā uz vienu atbildētāju izriet tikai no Padomes 2001. gada 12. decembra Regulas Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem ⁽¹⁾ 79. panta 1. punkta saistībā ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽²⁾ 6. panta 1. punktu, jo šī citā dalībvalstī reģistrētā atbildētāja attiecīgajā dalībvalstī reģistrētai atbildētājai ir piegādājusī preces, iespējams, pārkāpjot aizsargātas tiesības, var izdot pirmajai minētajai atbildētājai adresētus rīkojumus, kuri ir spēkā visā Savienībā un ir plašāki nekā jurisdikciju pamatojošās piegādes attiecības?
2. Vai Padomes 2001. gada 12. decembra Regula (EK) par Kopienas dizainparaugiem un it īpaši tās 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešā persona drīkst attēlot Kopienas dizainparaugu komerciāliem mērķiem, ja tā vēlas tirgot šā dizainparauga īpašnieka precēm – kuras ir atbilstīgas Kopienas dizainparaugam – paredzētus piederumus? Ja atbilde ir apstiprinoša, kādi kritēriji ir piemērojami?
3. Kā ir nosakāma vieta, “kurā izdarīts pārkāpums”, Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ⁽³⁾, 8. panta 2. punkta izpratnē situācijās, kur pārkāpējs preces, attiecībā uz kurām ir pārkāptas Kopienas dizainparauga piešķirtās tiesības,
 - a) piedāvā tīmekļa vietnē un šī tīmekļa vietne ir paredzēta – arī – citām dalībvalstīm, nevis tikai dalībvalstij, kurā pārkāpējs ir reģistrēts,
- b) liek pārvadāt uz citu dalībvalsti, kas nav tā reģistrācijas valsts?

Vai minētās regulas 15. panta a) un g) punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka šādā veidā noteiktās tiesības ir piemērojamas arī citu iesaistīto personu darbībām?

- ⁽¹⁾ OV L 3, 1. lpp.
⁽²⁾ OV L 12, 1. lpp.
⁽³⁾ OV L 199, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 22. janvārī iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) – Minister Finansów/Posnania Investment SA*

(Lieta C-36/16)

(2016/C 145/21)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Minister Finansów*

Atbildētāja: *Posnania Investment SA*

Prejudiciālais jautājums

Vai pievienotās vērtības nodokļa maksātājam, nododot īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu (lietu): a) Valsts kasei – kā kompensāciju par nemaksātajiem nodokļiem, kas iemaksājami valsts budžetā, vai b) pašvaldībai, apriņķim vai vojevodistei – kā kompensāciju par nemaksātajiem nodokļiem, kas iemaksājami to attiecīgajos budžetos, kā rezultātā nodokļu parāds tiek dzēsts, ir ar nodokli apliekama darbība (preču piegāde par atlīdzību) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 14. panta 1. punkta izpratnē?

- ⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 22. janvārī iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) – Minister Finansów/Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)*

(Lieta C-37/16)

(2016/C 145/22)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Minister Finansów*

Atbildētāja: *Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai autori, izpildītāji un citi tiesību subjekti sniedz pakalpojumus Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 24. panta 1. punkta un 25. panta 1. punkta izpratnē magnetofonu un citu līdzīgu ierīču vai tukšo datu nesēju ražotājiem un importētājiem, no kuriem kolektīvā pārvaldījuma organizācijas viņu interesēs, bet savā vārdā iekasē atlīdzību par šo ierīču un nesēju pārdošanu?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai kolektīvās pārvaldības organizācijas, iekasējot atlīdzību par ierīču un nesēju pārdošanu, ko veic ražotāji un importētāji, rīkojas kā nodokļa maksātāji Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 28. panta izpratnē, un tām ir pienākums atbilstoši Direktīvas 220. panta pirmās daļas 1. punktam par šīm darbībām izsniegt magnetofonu un citu līdzīgu ierīču vai tukšo datu nesēju ražotājiem un importētājiem rēķinu, norādot maksājamo PVN, bet autoru, izpildītāju un citu tiesību subjektu interesēs iekasētās atlīdzības sadalīšanas brīdī pēdējie minētie apliecina atlīdzības saņemšanu rēķinā, norādot PVN, ko izsniedz kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, kas iekasē atlīdzību?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 11. novembra spriedumu lietā T-544/13 Dyson Ltd/Eiropas Komisija 2016. gada 25. janvārī iesniedza Dyson Ltd

(Lietā C-44/16 P)

(2016/C 145/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dyson Ltd (pārstāvji – E. Batchelor, M. Healy, solicitors, F. Carlin, barrister, A. Patsa, advokāte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- pilnībā atcelt apstrīdēto Regulu⁽¹⁾;
- piespriest Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Dyson tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas tiesvedību un tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Dyson apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo:

- i) pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi raksturojusi Dyson izvirzīto prasījumu kā atsaukšanos uz acīmredzamu kļūdu, nevis uz juridiskās kompetences neesamību saskaņā ar Direktīvas 2010/30/ES⁽²⁾ 10. panta 1. punktu;

- ii) otrkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Komisijas deleģēto pilnvaru apjomu saskaņā ar Direktīvas 2010/30/ES 10. panta 1. punktu;
- iii) treškārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi *Dyson* tiesības uz aizstāvību attiecībā uz faktiem, par kuriem *Dyson* nav bijusi iespēja paust savu viedokli;
- iv) ceturtkārt, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi un/vai nav ņēmusi vērā pierādījumus, kuriem ir nozīme lietā;
- v) piektkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Tiesas statūtu 36. pantu, nenorādot iemeslus, kādēļ tā: (i) ir kvalificējusi piemērojamo juridisko kritēriju kā acīmredzamu kļūdu; (ii) secinājusi, ka *Dyson* sniegtie dati ir "ļoti spekulatīvi"; (iii) apgalvojusi, ka ir balstījies uz neidentificētu daļu no neidentificēta "ietekmes vērtējuma"; un (iv) nav ņēmusi vērā pierādījumus par *Dyson* ražošanas jaudu; un
- vi) sestkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi juridisko kritēriju attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi.

Dyson lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un apmierināt Vispārējā tiesa izvirzīto prasījumu par Komisijas Regulas (ES) Nr. 665/2013 (apstrīdētā Regula) atcelšanu, jo Tiesas rīcībā ir pietiekama informācija, lai tā pēc būtības lemtu par pirmajā instancē izvirzītajiem jautājumiem.

- ⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 3. maija Deleģētā Regula (ES) Nr. 665/2013, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES papildina attiecībā uz putekļsūcēju energomarkējumu (OV L 192, 1. lpp.)
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīva 2010/30/ES par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (OV L 153, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. februārī iesniedza *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Rumānija) – *Evo Bus GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș*

(Lieta C-55/16)

(2016/C 145/24)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Evo Bus GmbH*

Atbildētāja: *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș*

Prejudiciālais jautājums

Vai Astotās direktīvas (79/1072/[EEK])⁽¹⁾ noteikumi, kā arī nodokļu neitralitātes princips liedz/ir lieguši tādu dalībvalsts tiesību normu, kas regulē/ir regulējusi, ņemot vērā nodokļa uzlikšanas noteiktības principu, nosacījumus tiesību uz pievienotās vērtības nodokļa atmaksu īstenošanai, kā, konkrētajā gadījumā, pierādījumu, ka piegādātāji ir samaksājuši nodokli?

⁽¹⁾ Padomes 1979. gada 6. decembra Astotā direktīva par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī (OV L 331, 11. lpp., īpašais izdevums latviešu valodā: Nodaļa 09 Sējums 001, 79 – 87. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 3. februārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – The Shirtmakers BV, otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën**(Lieta C-59/16)**

(2016/C 145/25)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa*Hoge Raad der Nederlanden***Pamatlietas puses***Kasācijas sūdzības iesniedzēja: The Shirtmakers BV**Otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën***Prejudiciālais jautājums**

Vai Muitas kodeksa 32. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar jēdzienu “pārvadāšanas izmaksas” ir jāsaprot izmaksas, par kurām ievesto preču faktiskie pārvadātāji ir izsnieguši rēķinu, arī ja šie faktiskie pārvadātāji par šīm naudas summām nav izsnieguši rēķinu tieši ievesto preču pircējam, bet gan citam saimnieciskās darbības subjektam, kas ievesto preču pircēja uzdevumā ir noslēdzis pārvadājuma līgumus ar faktiskajiem pārvadātājiem un pircējam izsniegtajā rēķinā saistībā ar tā centieniem attiecībā uz pārvadāšanas veikšanu ir norādījis uz lielākām naudas summām?

Prasība, kas celta 2016. gada 3. februārī – Eiropas Komisija/Rumānija**(Lieta C-62/16)**

(2016/C 145/26)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – S. Petrova, M. Heller un A. Biolan)**Atbildētāja: Rumānija***Prasītājas prasījumi:**

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas 2012/33/ES⁽¹⁾ prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Rumānija nav izpildījusi šīs direktīvas 2. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

- atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam piespriet Rumānijai kavējuma naudu EUR 38 042,6 apmērā par katru dienu no brīža, kad tiks pasludināts spriedums šajā lietā, kamēr tā nebūs izpildījusi pienākumu paziņot par pasākumiem Direktīvas 2012/33/ES pilnīgai transponēšanai;
- piespriet Rumānijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2014. gada 18. jūnijā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Direktīva 2012/33/ES, ar ko groza Padomes Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz sēra saturu flotes degvielā (OV L 237, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 10. februārī iesniedza *Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid* (Spānija) – *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania/Ayuntamiento de Getafe*

(Lieta C-74/16)

(2016/C 145/27)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*

Atbildētāja: *Ayuntamiento de Getafe*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Romas katoļu baznīcas atbrīvojums no celtniecības, ietaišu un būvdarbu nodokļa saistībā ar būvdarbiem nekustamajos īpašumos, kas paredzēti tādas saimnieciskās darbības veikšanai, kurai nav strikti reliģiska mērķa, ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktam?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 12. februārī iesniedza *Raad voor Vreemdelingenbetwistingen* (Beļģija) – *K. u.c./Beļģijas valsts*

(Lieta C-82/16)

(2016/C 145/28)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pamatlietas puses

Prasītāji: *A. K., Z. M., J. M., N. N. N., I. O. O., I. R. un A. B.*

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesības – it īpaši LESD 20. pants, kā arī Direktīvas 2008/115/EK⁽¹⁾ 5. un 11. pants saistībā ar Hartas⁽²⁾ 7. un 24. pantu – ir jāinterpretē tādējādi, ka noteiktos apstākļos tās aizliedz valsts praksi noraidīt uzturēšanās tiesību piešķiršanas pieteikumu, ko iesniedzis ģimenes loceklis, kurš ir trešās valsts valstspiederīgais, saistībā ar ģimenes atkalapvienošanos ar Savienības pilsoni dalībvalstī, kurā dzīvo attiecīgais Savienības pilsonis, kuram ir šis dalībvalsts pilsonība un kurš nav izmantojis savas tiesības brīvi pārvietoties un apmešanās brīvību (turpmāk tekstā – “statiskais Savienības pilsonis”), tikai tāpēc – iespējams, pievienojot atgriešanas lēmumu –, ka attiecīgajam ģimenes loceklim, kurš ir trešās valsts valstspiederīgais, ir noteikts Eiropā piemērojams ieceļošanas aizliegums?
 - a) Vai šādu apstākļu vērtējumā ir nozīme tam, ka starp ģimenes locekli, kurš ir trešās valsts valstspiederīgais, un statisko Savienības pilsoni pastāv savstarpējas atkarības attiecības, kas ir plašākas par vienkāršām ģimenes saitēm? Ja atbilde ir apstiprinoša, kādiem faktoriem ir nozīme, nosakot, vai pastāv savstarpējas atkarības attiecības? Vai šajā saistībā var lietderīgi norādīt uz judikatūru par ģimenes dzīves esību saskaņā ar ECPAK 8. pantu un Hartas 7. pantu?
 - b) Īpaši attiecībā uz nepilngadīgiem bērniem – vai LESD 20. pantā tiek prasīts vairāk nekā bioloģiska saikne starp vecāku, kurš ir trešās valsts valstspiederīgais, un bērnu, kurš ir Savienības pilsonis? Vai no šāda viedokļa ir nozīme tam, ka tiek pierādīta kopdzīve, vai pietiek ar tādām emocionālām un finansiālām saitēm kā uzturēšanās vai apmeklēšanas noteikumi un uzturlīdzekļu maksājumi? Vai šajā saistībā var lietderīgi norādīt uz Tiesas 2014. gada 10. jūlija spriedumu *Ogieriakhi*, C-244/13, 38. un 39. punkts, 2015. gada 16. jūlija spriedumu *Singh u.c.*, C-218/14, 54. punkts, un 2012. gada 6. decembra spriedumu *O. un S.*, apvienotās lietas C-356/11 un C-357/11, 56. punkts? Šajā saistībā skat. arī izskatāmo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-133/15.
 - c) Vai šādu apstākļu vērtējumā ir nozīme faktam, ka ģimenes dzīve ir radusies laikā, kad trešās valsts valstspiederīgajam jau bija noteikts ieceļošanas aizliegums un tādējādi viņš zināja, ka viņš dalībvalstī uzturas nelikumīgi? Vai var lietderīgi atsaukties uz šo faktu, lai novērstu procedūru par uzturēšanās tiesību piešķiršanu saistībā ar ģimenes atkalapvienošanos iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu?
 - d) Vai šādu apstākļu vērtējumā ir nozīme faktam, ka lēmums par ieceļošanas aizlieguma noteikšanu nav pārsūdzēts Direktīvas 2008/115/EK 13. panta 1. punkta izpratnē, vai faktam, ka sūdzība, ar ko tika apstrīdēts šis lēmums par ieceļošanas aizlieguma noteikšanu, ir noraidīta?
 - e) Vai nozīmīgs aspekts ir fakts, ka ieceļošanas aizliegums ir noteikts, pamatojoties uz sabiedriskās kārtības apsvērumiem vai nelikumīgu uzturēšanos? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai ir arī jāpārbauda, vai attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais rada faktiskus, pašreizējus un pietiekami nopietnus draudus kādai no sabiedrības pamatinteresēm? Vai no šāda viedokļa Direktīvas 2004/38/EK⁽³⁾ 27. un 28. pantu, kuri ir transponēti ar Ārvalstnieku likuma 43. un 45. pantu, un atbilstīgo Tiesas judikatūru par sabiedrisko kārtību var attiecīgi piemērot statisko Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem? (Skat. izskatāmos lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu lietās C-165/14 un C-304/14)
- 2) Vai Savienības tiesības – it īpaši Direktīvas 2008/115/EK 5. pants un Hartas 7. un 24. pants – ir jāinterpretē tādējādi, ka tās aizliedz valsts praksi atsaukties uz piemērojamu ieceļošanas aizliegumu, lai noraidītu dalībvalsts teritorijā vēlāk iesniegtu pieteikumu par ģimenes atkalapvienošanos ar statisku Savienības pilsoni, neņemot vērā ģimenes dzīvi un attiecīgo bērnu intereses, par ko tiek norādīts šajā vēlāk iesniegtajā pieteikumā par ģimenes atkalapvienošanos?
- 3) Vai Savienības tiesības – it īpaši Direktīvas 2008/115/EK 5. pants un Hartas 7. un 24. pants – ir jāinterpretē tādējādi, ka tās aizliedz valsts praksi pieņemt atgriešanas lēmumu attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kuram jau ir noteikts piemērojams ieceļošanas aizliegums, neņemot vērā ģimenes dzīvi un attiecīgo bērnu intereses, par ko tiek norādīts vēlāk iesniegtā pieteikumā par ģimenes atkalapvienošanos ar statisku Savienības pilsoni – proti, jau pēc ieceļošanas aizlieguma noteikšanas?

- 4) Vai Direktīvas 2008/115/EK 11. panta 3. punkts ir jāsaprot tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgajam pieteikums atsaukt vai apturēt piemērojamu un galīgu iecelošanas aizliegumu principā vienmēr ir jāiesniedz ārpus Eiropas Savienības, vai pastāv apstākļi, kādos šo pieteikumu var iesniegt arī Eiropas Savienībā?
- a) Vai Direktīvas 2008/115/EK 11. panta 3. punkta trešā un ceturrtā daļa ir jāsaprot tādējādi, ka katrā atsevišķā gadījumā vai visās gadījumu kategorijās vienkārši ir jābūt izpildītam šīs direktīvas 11. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajam nosacījumam, saskaņā ar kuru iecelošanas aizliegumu var atsaukt vai apturēt tikai tad, ja trešās valsts valstspiederīgais pierāda, ka viņš ir atstājis dalībvalsts teritoriju, pilnībā ievērojot atgriešanas lēmumu?
- b) Vai Direktīvas 2008/115/EK 5. un 11. pants nepieļauj interpretāciju, saskaņā ar kuru uzturēšanās tiesību piešķiršanas pieteikums saistībā ar ģimenes atkalapvienošanos ar statistisku Savienības pilsoni, kurš nav izmantojis savas tiesības brīvi pārvietoties un apmešanās brīvību, tiek uzskatīts par netiešu (terminētu) pieteikumu atsaukt vai apturēt piemērojamu un galīgu iecelošanas aizliegumu, turklāt – ja izrādās, ka nav izpildīti uzturēšanās nosacījumi, – tiek atjaunots piemērojamais un galīgais iecelošanas aizliegums?
- c) Vai nozīmīgs aspekts ir fakts, ka pienākums iesniegt atsaukšanas vai apturēšanas pieteikumu izcelsmes valstī izraisa, iespējams, tikai īslaicīgu trešās valsts valstspiederīgā un statistiskā Savienības pilsoņa atšķirtību? Vai pastāv apstākļi, kādos Hartas 7. un 24. pants tomēr nepieļauj īslaicīgu atšķirtību?
- d) Vai nozīmīgs aspekts ir fakts, ka pienākums iesniegt atsaukšanas vai apturēšanas pieteikumu izcelsmes valstī izraisa tikai to, ka Savienības pilsonim attiecīgā gadījumā uz ierobežotu laiku jāatstāj visa Eiropas Savienības teritorija? Vai pastāv apstākļi, kādos LESD 20. pants tomēr nepieļauj to, ka statistiskam Savienības pilsonim uz ierobežotu laiku ir jāatstāj visa Eiropas Savienības teritorija?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 98. lpp.).

⁽²⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 15. februārī iesniedza Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Apvienotā Karaliste) – The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Lieta C-90/16)

(2016/C 145/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāja: The English Bridge Union Limited

Atbildētājs: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kādām būtiskām īpašībām ir jāpiemīt darbībai, lai šī darbība būtu "sports" Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – "Galvenā PVN direktīva") 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta nozīmē? It īpaši, vai šai darbībai jābūt ar nozīmīgu (vai ne maznozīmīgu), tās rezultātam būtisku fizisko elementu, vai arī ir pietiekami, ja tai ir nozīmīgs, tās rezultātam būtisks intelektuālais elements?

2) Vai sporta kontrakta bridžs ir "sports" Galvenās PVN direktīvas 132. panta 1. punkta m) apakšpunkta nozīmē?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 17. februārī iesniedza Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Spānija) – Banco Santander, S.A./Mahamadou Demba un Mercedes Godoy Bonet

(Lieta C-96/16)

(2016/C 145/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāja: Banco Santander, S.A.

Atbildētāji: Mahamadou Demba un Mercedes Godoy Bonet

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai komersanta prakse, cedējot vai nopērkot kredītsaistības, nesniedzot patērētājam iespēju dzēst parādu, samaksājot cesionāram cenu, procentus un tiesāšanās izdevumus, atbilst Savienības tiesībām un, precīzāk, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. pantam, Lisabonas līguma 2.C pantam, kā arī Līguma par Eiropas Savienības darbību ⁽¹⁾ 4. panta 2. punktam, 12. pantam un 169. panta 1. punktam?
- 2) Vai šāda komersanta prakse, nopērkot patērētāja parādu par niecīgu summu, tam par to nezinot un bez viņa piekrišanas, ja šāda prakse nav norādīta līguma vispārējos noteikumos vai negodīgā līguma noteikumā un ja patērētājam netiek sniegta iespēja piedalīties šajā darījumā, īstenojot tiesības uz kredītsaistību izbeigšanu, atbilst Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvā 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽²⁾ norādītajiem principiem, un līdz ar to – efektivitātes principam, kā arī šīs direktīvas 3. panta 1. punktam un 7. panta 1. punktam?
- 3) Lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu – vai Savienības tiesībām, Direktīvai 93/13 un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktam un 7. panta 1. punktam atbilst nepārprotama kritērija noteikšana, ka aizdevuma līgumos bez faktiskā nodrošinājuma, kas noslēgti ar patērētāju, iekļauts noteikums, kas nav ticis atrunāts un kas paredz nokavējuma procentu likmi, kas pārsniedz divus procentu punktus no atlīdzības procentu likmes, ir negodīgs?
- 4) Lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu – vai Savienības tiesībām, Direktīvai 93/13 un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktam un 7. panta 1. punktam atbilst noteiktās sekas: atlīdzības procenti turpina uzkrāties līdz pilnīgai parāda atmaksai?

⁽¹⁾ OV 2000 C 364, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 95, 29. lpp.

Prasība, kas celta 2016. gada 17. februārī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika**(Lieta C-98/16)**

(2016/C 145/31)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – W. Roels un D. Triantafyllou)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, pieņemot un paturot spēkā tiesisko regulējumu, kurā – ar nosacījumu par savstarpējību – paredzēta izdevīgāka nodokļa likme novēlējumiem citās ES/EEZ valstīs reģistrētām bezpeļņas organizācijām, Grieķijas Republika nav izpildījusi LESD 63. panta un EEZ līguma 40. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Grieķijas tiesiskajā regulējumā paredzēta samazināta nodokļu likme novēlējumiem bezpeļņas (filantropiskām u.c.) organizācijām. Tomēr šī samazinātā likme nav piemērojama šādām ārvalstu juridiskām personām, ja vien arī attiecīgās valstis neparedz labvēlīgāku attieksmi pret novēlējumiem Grieķijā reģistrētām bezpeļņas juridiskām personām (proti, ar nosacījumu par savstarpējību).

- Šāds tiesiskais regulējums ietver diskrimināciju par sliktu citu ES (un EEZ) dalībvalstu bezpeļņas juridiskām personām, tādējādi veidojot brīvas kapitāla aprites ierobežojumu (LESD 63. pants).
- Uz šādu ierobežojumu neattiecas neviens no LESD 65. pantā paredzētajiem izņēmumiem.
- Šādu tiesisko regulējumu nevar pamatot ar sloga valsts budžetam samazināšanu, pateicoties bezpeļņas organizāciju darbībai (nepieņemams finansiāls pamatojums).
- Visbeidzot, savstarpējības princips nevar pamatot brīvas kapitāla aprites principa pārkāpumu ar diskriminējošu darbību.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 17. decembra spriedumu lietā T-242/12 SNCF/Komisija 2016. gada 26. februārī iesniedza SNCF Mobilités (SNCF)**(Lieta C-127/16 P)**

(2016/C 145/32)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: SNCF Mobilités (SNCF) (pārstāvji – P. Beurier, O. Billard, G. Fabre, V. Landes, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Francijas Republika, Mory SA, likvidācijas procesā, Mory Team, likvidācijas procesā

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;

- atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 17. decembrī pasludināto spriedumu lietā T-242/12 *Société nationale des chemins de fer français (SNCF)*/Komisija;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas sūdzības atbalstam izvirza vairākus pamatus.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa, sagrozot Lēmuma *Sernam 2 3.* panta 2. punkta noteikumus par *Sernam* aktīvu nodošanu vienā partijā, ir pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

Otrkārt, uzskatot, ka atklātības un pārredzamības prasības, kuras piemērojamas Lēmuma *Sernam 2 3.* panta 2. punktā paredzētajam iepirkumam, obligāti nozīmē, ka izraudzītais kandidāts pats autonomi ir piedalījies procedūrā kopš tās uzsākšanas, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

Treškārt, Vispārējā tiesa, uzskatot, ka *Sernam* vadības komandas piedāvājums bija daudz nelabvēlīgāks pārdevējam nekā citu kandidātu sākotnējie piedāvājumi, ir sagrozījusi faktus un ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

Ceturtkārt, uzskatot, ka Komisija nav sajaukusi *Sernam* aktīvu pārdošanas vienā partijā mērķi un cenu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu un ir pieņēmusi lēmumu, pamatojoties uz pretrunīgu pamatojumu.

Piektkārt, Vispārējā tiesa, uzskatot, ka parāda, kas atbilda atbalsta summai EUR 41 miliona apmērā, iekļaušana sabiedrības *Sernam S.A.* tiesā veiktās likvidācijas pasīvos bija pretrunā Lēmuma *Sernam 2 4.* pantam, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un ir sagrozījusi Lēmuma *Sernam 2* rezolutīvo daļu.

Sestkārt, uzskatot, ka privātā ieguldītāja tirgus ekonomikā princips nebija piemērojams *Sernam* aktīvu nodošanai vienā partijā, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu un ir sagrozījusi Lēmuma *Sernam 2* rezolutīvo daļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2016. gada 10. marta spriedums – *credentis*/ITSB – *Aldi Karlslunde* (“Curodont”)

(Lieta T-53/15) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Curodont” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “Eurodont” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 145/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *credentis* AG (Windisch, Šveice) (pārstāvis – D. Breuer, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – A. Folliard-Monguiral un J. Ivanauskas)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Aldi Karlslunde K/S* (Karlslunde, Dānija) (pārstāvji – N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen un N. Bertram, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 13. novembra lēmumu lietā R 353/2014–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Aldi Karlslunde K/S* un *credentis* AG

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *credentis* AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 107, 30.3.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 10. marta spriedums – *LG Developpement*/ITSB – *Bayerische Motoren Werke* (“MINICARGO”)

(Lieta T-160/15) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “MINICARGO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “MINI” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 145/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *LG Developpement* (Baud, Francija) (pārstāvis – A. Sion, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bayerische Motoren Werke AG (Minhene, Vācija) (pārstāvis – R. Delorey, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 23. janvāra lēmumu lietā R 596/2014–4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Bayerische Motoren Werke AG un LG Developpement

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) LG Developpement atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 198, 15.6.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 26. februāra rīkojums – Colomer Italy/ITSB – Farmaca International (“INTERCOSMO ESTRO”)

(Lieta T-681/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2016/C 145/35)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Colomer Italy SpA (Sala Bolognese, Itālija) (pārstāvji – M. Ricolfi, F. Tarocco un C. Mezzetti, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – P. Bullock un N. Bambara)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Farmaca International SpA (Turīna, Itālija) (pārstāvji – M. Caramelli un S. Fierro, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas pirmās padomes 2013. gada 3. oktobra lēmumu lietā R 1186/2012–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Farmaca International SpA un Colomer Italy SpA

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Colomer Italy SpA un Farmaca International SpA sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 78, 15.3.2014.

Prasība, kas celta 2016. gada 3. februārī – Ungārija/Komisija**(Lieta T-50/16)**

(2016/C 145/36)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* Ungārija (pārstāvji – M. Fehér un G. Koós)*Atbildētāja:* Eiropas Komisija**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt Komisijas 2015. gada 24. novembra lēmumu par pilsoņu iniciatīvas “Wake up Europe! Agir pour préserver le projet démocratique européen” reģistrāciju;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, reģistrējama aplūkoto pilsoņu iniciatīvu, Komisija ir pārkāpusi LES 11. panta 4. punktu un Regulas Nr. 211/2011 ⁽¹⁾ 2. panta 1. punktu un 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Prasītāja uzskata, ka procedūras uzsākšana saskaņā ar LES 7. pantu, kas ir līdzīga procedūrai par bezdarbības konstatēšanu, nevar tikt uzskatīta par Savienības tiesību aktu, kas ir vajadzīgs līgumu īstenošanai. Turklāt prasītājas skatījumā pilsoņu iniciatīvas mērķim ir jābūt vērstam uz Komisijas priekšlikumu par Savienības tiesību aktu jaunas rakstītas Savienības tiesību normas formā.
2. Izvirzīdama otro pamatu, prasītāja norāda, ka, pieņemot lēmumu, Komisija nav ievērojusi Pamattiesību hartas 41. pantā iedibinātās labas pārvaldības tiesības, tiesiskās noteiktības principu un vienlīdzīgas attieksmes principu, kā arī pienākumu norādīt pamatojumu. Šī pamata ietvaros prasītāja būtībā uzsver, ka, tā kā Komisija, pieņemot aplūkoto lēmumu, ir radikāli atkāpusies no savas līdzšinējās prakses pilsoņu iniciatīvas reģistrēšanā, iepriekšējās un gaidāmās iniciatīvas šīs nesaskaņotības un pretrunas dēļ netiks vērtētas vienādi.
3. Trešā pamata ietvaros prasītāja norāda, ka, pieņemdamā lēmumu, Komisija ir pārkāpusi LES 4. panta 3. punktā nostiprināto lojālas sadarbības principu. No vienas puses, Komisija līdz šim ir paudusi nostāju par to, ka nav izpildīti priekšnosacījumi procedūras pret Ungāriju uzsākšanai saskaņā ar 7. pantu, lai gan lēmums par pilsoņu iniciatīvas reģistrāciju ir vēsts, ka Komisija nav izslēgusi aplūkotās iniciatīvas pamatotību. No otras puses, Komisijai saskaņā ar šo principu vajadzēja informēt Ungāriju par to, ka iniciatīvas esamība to skar tieši, un vajadzēja tai piedāvāt iespēju šai sakarā paust savus argumentus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu (OV L 65, 11.3.2011, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2016. gada 5. februārī – Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija**(Lieta T-53/16)**

(2016/C 145/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ryanair Ltd* (Dublina, Īrija) un *Airport Marketing Services Ltd* (Dublina) (pārstāvji – *G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis*, avokāti, un *B. Byrne, Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 23. jūlija lēmuma par valsts atbalstu SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN), ar kuru konstatēts, ka *Ryanair* un *Airport Marketing Services* saņēmušas prettiesisku valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, noslēdzot vairākas vienošanās attiecībā uz *Nîmes-Garons* lidostu, 1., 4., 5. un 6. pantu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar lēmumu esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants, labas pārvaldības princips un prasītāju tiesības uz aizsardzību, jo Komisija nav atļāvusi prasītājām piekļūt izmeklēšanas lietas materiāliem un nav devusi iespēju prasītājām lietderīgi paust savus viedokļus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums, jo Komisija konkrētos pasākumus esot kļūdaini piedēvējusi valstij.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums, jo Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka *Veolia Transport Aéroport de Nîmes (VTAN)* kas ir viena no lidostas pārvaldītājām, resursi bija valsts resursi.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums, jo Komisija neesot atbilstoši piemērojusi tirgus ekonomikas dalībnieka kritēriju. Komisija esot kļūdaini atteikusies balstīties uz salīdzinošu analīzi, kas liktu secināt atbalsta prasītājām neesamību. Pakārtoti, Komisija neesot pareizi novērtējusi mārketinga pakalpojumu vērtību; esot nepamatoti noraidījusi lidostas lēmuma iegādāties šo pakalpojumus argumentāciju; esot kļūdaini noraidījusi iespēju, ka daļu mārketinga pakalpojumu iegādi pamatoja vispārējo interešu apsvērumi; esot kļūdaini uzskatījusi lidostas pārvaldītāju *Syndicat Mixte pour l'aménagement et le développement de l'aéroport de Nîmes – Alès – Camargue – Cévennes (SMAN)* un tās privāto sadarbības partneri *VTAN* kā vienu tiesību subjektu; savus secinājumus attiecībā uz lidostas rentabilitātes aprēķināšanu esot balstījusi uz nepilnīgiem un neatbilstošiem datiem; neesot ņēmusi vērā tīkla ārējos ieņēmumus [*externalities*], ko lidosta varēja cerēt gūt no sadarbības ar *Ryanair*, un neesot salīdzinājusi lidostas iesniegtos datus ar datiem, kādi parasti raksturo pareizi pārvaldītu lidostu. Katrā ziņā, pat ja pastāvēja priekšrocība par labu prasītājām, Komisija nesot pierādījusi, ka šai priekšrocībai bija selektīvs raksturs.

5. Ar piekto pamatu tiek pakārtoti apgalvots LESD 107. panta 1. punkta un LESD 108. panta 2. punkta pārkāpums, jo Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka atbalsts, kas paredzēts par labu *Ryanair* un *Airport Marketing Services*, ir vienāds ar lidostas nelielo zaudējumu kumulatīvo summu (kādu tos aplēsa Komisija) un nevis ar faktiskajām *Ryanair* un *Airport Marketing Services* priekšrocībām. Komisijai esot bijis jānovērtē apmērs, kādā no apgalvotās priekšrocības labuma guvēji faktiski bija *Ryanair* pasažieri. Turklāt tā neesot skaitliski izteikusi nekādu konkurences priekšrocību par labu *Ryanair* no prezumētā atbalsta, un tā neesot sniegusi atbilstošu paskaidrojumu, kādēļ lēmumā precizētās atbalsta summas atgūšana bija nepieciešama, lai nodrošinātu tās situācijas atjaunošanu, kāda bija pirms šī atbalsta piešķiršanas.

Prasība, kas celta 2016. gada 17. februārī – POA/Komisija

(Lieta T-74/16)

(2016/C 145/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Lacija, Kipra) (pārstāvis – N. Korogiannakis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Ģenerālsekretariāta 2015. gada 7. decembra Lēmumu *Ares(2015)5632670*, ar kuru tika noraidīts atkārtotais pieteikums, ko prasītāja iesniedza ar 2015. gada 15. septembri datēto vēstuli, kurā tā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulai (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) lūdza piekļuvi dokumentiem attiecībā uz Kipras ražotāju organizācijas pieteikumu nosaukuma "Halloumi" reģistrācijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 1. lpp.), un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, pamatojamās uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmo daļu, nav pienācīgi izskaidrojusi, kāpēc iepazīšanās ar dokumentu nepubliskotajām daļām varētu nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanas procedūrai.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo Kipras Republikas norādītie pamati atteikumam ļaut iepazīties ar dokumentiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otro ievilkumu, ir nepietiekami.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un nav ievērots pārskatāmības princips, jo Kipras Republikas atteikuma ļaut iepazīties ar dažiem no attiecīgajiem dokumentiem sekas ir tādas, ka prasītājai nav iespējams izprast katra nepubliskotā dokumenta saturu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo dalībvalsts nevar izmantot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmo daļu, lai atteiktu ļaut iepazīties ar dokumentiem, ja lēmums, kam varētu tikt kaitēts, ir Eiropas Savienības institūcijas lēmums.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 15. decembra spriedumu apvienotajās lietās F-101/14, F-102/14 un F-103/14 *Clarke u.c./EUIPO* 2016. gada 26. februārī iesniedza *Nicole Clarke*

(Lieta T-89/16 P)

(2016/C 145/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Nicole Clarke* (Alikante, Spānija), *Sigrid Dickmanns* (*Gran Alacant*, Spānija) und *Elisavet Papatthanasiou* (Alikante) (pārstāvis – *H. Tettenborn*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Apelācijas sūdzību iesniedzēju prasījumi:

- pilnībā atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2015. gada 15. decembra spriedumu apvienotajās lietās F-101/14, F-102/14 un F-103/14;
- lemt atbilstoši apelācijas sūdzību iesniedzēju šajās tiesvedībās iesniegtajiem prasījumiem;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, t.i., tiesvedībā ES Civildienesta tiesā radušos tiesāšanās izdevumus, kā arī apelācijas tiesvedībā ES Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savu apelācijas sūdzību pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kļūdaina apelācijas sūdzību iesniedzēju pagaidu darbinieka līgumā ietvertās līguma izbeigšanas klauzulas, kā arī "atkārtotas pieņemšanas darbā protokolu", kas noslēgti attiecīgi starp *EUIPO* un minētajām apelācijas sūdzību iesniedzējām, piemērošana, ciktāl attiecīgie konkursi nav "nākamie" konkursi līguma izbeigšanas klauzulas izpratnē.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota kļūdaina apelācijas sūdzības iesniedzēju pagaidu darbinieka līgumā ietvertās līguma izbeigšanas klauzulas piemērošana, ciktāl attiecīgie konkursi neskar līguma izbeigšanas klauzulā ietverto specializācijas jomu "rūpnieciskais īpašums" un līguma izbeigšanas klauzula līdz ar to nevar tikt piemērota.

Pirmā un otrā pamata kontekstā apelācijas sūdzību iesniedzējas iebilst, ka pārsūdzētajā spriedumā Civildienesta tiesa (turpmāk tekstā – "CDT") nav ievērojusi līguma izbeigšanas klauzulas tekstu, jēgu un mērķi, kā arī tās piemērojamības apjomu un piemērojamību laikā.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (turpmāk tekstā – "PDNK") 8. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana.

Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka pārsūdzētajā spriedumā CDT nav ievērojusi, ka apelācijas sūdzību iesniedzēju un *EUIPO* noslēgtie "atkārtotas pieņemšanas darbā protokoli" attiecīgi kā līguma nosacījumi nozīmē, jo vismaz vienu apelācijas sūdzību iesniedzēju pagaidu darbinieka līguma pagarināšanu, kā rezultātā atbilstoši PDNK 8. panta 1. punktam apelācijas sūdzību iesniedzēju pagaidu darbinieka līgumi būtu uzskatāmi par līgumiem uz nenoteiktu laiku.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota kļūdaina pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses un tiesiskās paļāvības principa piemērošana.

Šajā ziņā tiek apgalvots, ka CDT jautājumā par to, vai EUIPO ir izpildījis savu pienākumu ņemt vērā ierēdņu intereses, vai arī pārkāpis tiesiskās paļāvības principu, ciktāl tas tikai 9 gadu pēc līguma izbeigšanas klauzulas parakstīšanas ir organizējis konkursu, ar kuru tiek lemts par apelācijas sūdzību iesniedzēju karjeras turpinājumu, kļūdaini ir balstījusies uz atkārtotas pieņemšanas darbā brīdi, nevis uz brīdi, kurā ir parakstīta līguma izbeigšanas klauzula.

Prasība, kas celta 2016. gada 1. martā – *Sheridan*/Parlaments

(Lieta T-94/16)

(2016/C 145/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gavin Sheridan (Midleton, Īrija) (pārstāvis – N. Pirc Musar, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. janvāra lēmumu A(2015)13844 C, ar ko noraidīts prasītāja atkārtots pieteikums par piekļuvi noteiktiem dokumentiem attiecībā uz informāciju par Eiropas Parlamenta deputātu ceļa izdevumiem, dienas naudām, piemaksām par vispārējiem izdevumiem un izmaksām saistībā ar piesaistīto personālu;
- piespriest Parlamentam atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. un 140. pantam atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus, kā arī jebkuras personas, kura iestātos lietā, tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirzītie pamati un argumenti būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-639/15 *Psara*/Parlaments (OV 2016, C 48, 53. punkts) izvirzītajiem.

Prasība, kas celta 2016. gada 29. februārī – *Kaszantowicz*/EUIPO – *Gbb Group* (“GEOTEK”)

(Lieta T-97/16)

(2016/C 145/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Martin Kaszantowicz (Berlīne, Vācija) (pārstāvis – R. Ronneburger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Gbb Group Ltd (Letchworth, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašnieks: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Savienības vārdiska preču zīme "GEOTEK" – reģistrācijas pieteikums Nr. 5 772 975

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 14. decembra lēmums lietā R 3025/2014–5

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, kā arī EUIPO Anulēšanas nodaļas 2014. gada 26. septembra lēmumu (atcelšanas lēmums Nr. 9014 C);
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 2868/95 57. un 65. noteikuma pārpāums;
- EUIPO priekšsēdētāja Lēmuma Nr. EX-11–3 pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 4. martā – Itālija/Komisija

(Lieta T-98/16)

(2016/C 145/42)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāvis, S. Fiorentino un P. Gentili, avvocati dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 23. decembra lēmumu C (2015) 9526 *final*, kas paziņots tajā pašā dienā, par valsts atbalstu SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), ko Itālija īstenojusi par labu BANCA TERCAS (*Cassa di risparmio della provincia di Teramo S.p.A.*);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apstrīdētajā lēmumā ir atzinusi, ka ieguldījums kopumā 295,14 miljonu euro apmērā, ko Banca Tercas piešķīris Fondo interbancario di tutela dei depositi, ir valsts atbalsts, kas ticis piešķirts, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, un kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Šo ieguldījumu veido trīs dažādi pasākumi: neatmaksājams ieguldījums 265 miljonu euro apmērā (1. pasākums), garantija 35 miljonu euro apmērā (ar atbalsta elementu, kas var tikt aprēķināts 0,14 miljonu euro apmērā), kas piešķirta Banca Tercas kredītriska darījumu saistībā ar kādu Itālijas uzņēmumu grupu segšanai (2. pasākums), un, visbeidzot, vēl viens neatmaksājams ieguldījums 30 miljonu euro apmērā, kas paredzēts darījuma fiskālo izdevumu segšanai (3. pasākums).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums un kļūdaini fakti atspoguļojums saistībā ar to līdzekļu publisko raksturu, kas ir apstrīdēto pasākumu priekšmets.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka lēmums ir kļūdaini, ciktāl tajā *Fondo interbancario di tutela dei depositi* izmantotie līdzekļi ir tikuši kvalificēti par valsts līdzekļiem, it īpaši neņemot vērā principus, ko Tiesa ir apstiprinājusi 2004. gada 15. jūlija spriedumā C-354/02 *Pearle* u.c. un 2013. gada 30. maija spriedumā C-677/11 *Doux Élevage*.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums un kļūdaini fakti atspoguļojums saistībā ar apstrīdēto pasākumu attiecināmību uz valsti.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka lēmums ir kļūdaini, ciktāl tajā apstrīdētie pasākumi ir atzīti par tādiem, kas ir attiecināmi uz valsti, neņemot vērā, ka tie izriet no tādas privāto tiesību struktūras kā *Fondo interbancario di tutela dei depositi* autonoma lēmuma un ka neviena valsts iestāde nav īstenojusi nekādu prettiesisku ietekmi vai spiedienu, lai panāktu šāda lēmuma pieņemšanu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums un kļūdaini fakti atspoguļojums saistībā ar selektīvas priekšrocības piešķiršanu. Kritērija par privāto ieguldītāju tirgus ekonomikā kļūdaina piemērošana.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka lēmums ir kļūdaini, ciktāl tajā nav ņemts vērā, ka apstrīdētie pasākumi atbilda arī tā dēvētajam kritērijam par privāto ieguldītāju tirgus ekonomikā, jo *Fondo interbancario di tutela dei depositi* tie šķita ekonomiski pamatoti, ņemot vērā alternatīvo situāciju, kas pastāvētu *Banca Tercas* likvidācijas maksātnespējas procesa rezultātā gadījumā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta pārkāpums un kļūdaini fakti atspoguļojums saistībā ar apgalvotā valsts atbalsta saderības ar iekšējo tirgu izvērtējumu.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisija visbeidzot ir pieļāvusi kļūdu, atzīstot, ka apstrīdētie pasākumi nebija saderīgi ar iekšējo tirgu, pat ja tie būtu kvalificējami par valsts atbalstu.

Prasība, kas celta 2016. gada 8. martā – *Klausner Holz Niedersachsen/Komisija*

(Lieta T-101/16)

(2016/C 145/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Klausner Holz Niedersachsen GmbH* (Saalburg-Ebersdorf, Vācija) (pārstāvji – *D. Reich*, *C. Hipp* un *T. Ilgner*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka atbildētāja ir pārkāpusi LESD 108. pantu, to lasot kopā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai, 15. panta 1. punktu, jo tā pēc prasītājas 2015. gada 13. novembra vēstules ir atturējusies saskaņā ar minētās regulas 4. pantu pieņemt augšminētajās tiesību normās paredzēto lēmumu par iepriekšējas izskatīšanas procedūru SA.37113 un SA.375009 izbeigšanu;

— piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus pat, ja Eiropas Komisijas pieņemta pasākuma dēļ tiesvedības laikā zustu prasības priekšmets.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, apgalvodama, ka Komisija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 2015/1589⁽¹⁾ 4. panta 2.–4. punktu saprātīgā termiņā neesot pieņēmusi lēmumu par iepriekšējas izskatīšanas procedūru izbeigšanu, lai gan tā saskaņā ar LESD 265. panta 2. punktu esot tikusi aicināta rīkoties.

⁽¹⁾ Padomes 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) Nr. 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 248, 9. lpp.).

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2016. gada 10. marta rīkojums – Kozak/Komisija

(Lieta F-152/15)

Civildienests — Atklāts konkurss EPSO/AD/293/14 — Atlases komisijas lēmums neļaut kandidātam piedalīties pārbaudījumos vērtēšanas centrā — Pārskatīšanas lūgums — Jauns atlases komisijas lēmums, ar ko ir apstiprināts tās pirmais lēmums — EPSO motivētas atbildes paziņošana — Apstiprinošs akts — Termins prasības celšanai — Acīmredzama nepieņemamība — Reglamenta 81. pants

(2016/C 145/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Małgorzata Kozak (Varšava, Polija) (pārstāve – J. Łojkowska-Paprocka, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Priekšmets

Prasība atcelt EPSO lēmumu neļaut prasītājam piedalīties novērtējuma pārbaudījumā konkursā EPSO/AD/293/14

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) M. Kozak sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Prasība, kas celta 2016. gada 24. janvārī – ZZ/Komisija

(Lieta F-5/16)

(2016/C 145/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – O. Mader, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu nepārklasificēt prasītāja līgumu kā pagaidu darbinieka līgumu vai, pakārtoti, atļidzināt nodarīto materiālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2015. gada 9. aprīļa lēmumu nepārklasificēt prasītāja līgumu un – ja nepieciešams – 2015. gada 13. oktobra lēmumu (R/513/15), ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība;
- pakārtoti, piespriet Komisijai atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājam nodarīts, noraidot viņa pārkvalificēšanas lūgumu;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 29. janvārī – ZZ u.c./EĀDD**(Lieta F-6/16)**

(2016/C 145/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ u.c. (pārstāvji – N. de Montigny un J.-N. Louis, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāju atalgojuma lapas par 2015. gada martu, kā arī tās, kuras ir izdotas vēlāk, jo tajās tiek piemērots EĀDD lēmums samazināt pabalstu par dzīves apstākļiem no 15 % uz 10 %.

Prasītāju prasījumi:

- atzīt par prasītājiem nepiemērojamu EĀDD administratīvā ģenerāldirektora 2015. gada 23. februāra lēmumu;
- līdz ar to atcelt atalgojuma lapas par 2015. gada martu, kā arī tās, kuras ir izdotas vēlāk, jo tajās tiek piemērots pabalsts par dzīves apstākļiem 10 % apmērā;
- piespriet EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 4. februārī – ZZ/Komisija**(Lieta F-7/16)**

(2016/C 145/47)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvis – C. Mourato, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu, kurš paredz samazināt kompensāciju prasītājam, kura tika nodarbināta saskaņā ar līgumu uz nenoteiktu laiku atbilstoši Beļģijas tiesībām, un atgūt pārmaksātās summas

Prasītājas prasījumi:

- primāri, atcelt prasītājam nosūtīto Komisijas (PMO) 2015. gada 9. aprīļa paziņojumu, kā arī algas aprēķinus, ar kuriem šis paziņojums pēc tam tika piemērots, un, ja nepieciešams, arī 2014. gada 12. decembra paziņojumu, kā arī saskaņā ar šo paziņojumu sagatavotos algas aprēķinus, ciktāl runa ir par prasītājas ikmēneša kompensācijas pārrēķinu, konkrētāk:
 - Eiropas Komisijas (Atalgojuma un individuālo tiesību birojs, PMO/1 – individuālo finanšu tiesību atlīdzība un pārvaldība) 2015. gada 9. aprīļa paziņojumu prasītājam;
 - prasītājas algas aprēķinus laikposmā no 2015. gada aprīļa līdz 2015. gada jūnijam un nākamās algas aprēķinus, kas ietver samazinājumu par EUR 208,30 (*code DPN – Remboursement dett*), kā arī vēl turpmākos algas aprēķinus;
 - Eiropas Komisijas (Atalgojuma un individuālo tiesību birojs, PMO/1 – individuālo finanšu tiesību atlīdzība un pārvaldība) 2014. gada 12. decembra sākotnējo paziņojumu prasītājam;
 - prasītājas algas aprēķinus laikposmā no 2014. gada decembra līdz 2015. gada martam;
- pakārtoti, atcelt paziņojumus un algas aprēķinus, ciktāl ar tiem tiek veikti samazinājumi ar atpakaļejošu spēku atalgojumiem, kurus prasītāja saņēma līdz 2015. gada 9. aprīlim;
- katrā ziņā, piespriet prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 5. februārī – ZZ/EZA

(Lieta F-8/16)

(2016/C 145/48)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (EZA)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu par 2014. gadu un institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, 2015. gada 1. aprīļa lēmumu nepagarināt prasītāja pagaidu darbinieka līgumu, kā arī prasība izmaksāt zaudējumu atlīdzību par iespējami nodarīto morālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu par laika posmu no 2014. gada 16. februāra līdz 31. decembrim, kuru novērtētājs apelācijas instancē ("Assessor") ir finalizējis 2015. gada 31. martā un kuru pats prasītājs ir parakstījis 2015. gada 14. aprīlī;
- atcelt institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, 2015. gada 1. aprīļa lēmumu nepagarināt prasītāja pagaidu darbinieka līgumu;
- atcelt divus institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, 2015. gada 26. oktobra lēmumus, ar kuriem ir noraidītas abas prasītāja 2015. gada 30. jūnija sūdzības par abiem minētajiem lēmumiem;
- piešķirt prasītājam zaudējumu atlīdzību EUR 10 000 apmērā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 17. februārī – ZZ u.c./Parlaments**(Lieta F-9/16)**

(2016/C 145/49)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāji:* ZZ u.c. (pārstāvis – *M. Casado Garcia-Hirschfeld*, advokāts)*Atbildētājs:* Eiropas Parlaments**Strīda priekšmets un apraksts**

Prasība atcelt lēmumus, ar kuriem četriem prasītājiem ir atteikts pabalsts izglītībai par 2014./2015. gadu, un turpmākiem gadiem un piespriest atbildētājam izmaksāt prasītājiem pabalstus izglītībai par 2015./2016. gadu, tiem pieskaitot procentus, ko aprēķina, sākot no datumiem, kad šīs summas bija jāsamaksā atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikumam

Prasītāju prasījumi:

- atcelt apstrīdētos 2015. gada 24. aprīļa individuālos lēmumus;
 - ciktāl nepieciešams, atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra 2015. gada 17. un 19. novembra lēmumus;
 - piespriest Eiropas Parlamentam izmaksāt prasītājiem pabalstus izglītībai par 2015./2016. gadu, pieskaitot procentus, ko aprēķina, sākot no datumiem, kad šīs summas bija jāsamaksā atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikumam;
 - piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
-

Prasība, kas celta 2016. gada 19. februārī – ZZ/Komisija**(Lieta F-11/16)**

(2016/C 145/50)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāja: ZZ (pārstāvis – N. Lhoest, advokāts)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Strīda priekšmets un apraksts**

Prasība atcelt Komisijas lēmumu, ar ko tika atteikts pārskatīt prasītājam saistībā ar viņas pārcelšanu uz Eiropas Parlamentu piešķirto pakāpi un atjaunot viņas karjeru, kā arī piespriest Komisijai samaksāt starpību starp prasītājam izmaksāto atalgojumu un atalgojumu, kas būtu viņai jāizmaksā pēc viņas karjeras atjaunošanas, pieskaitot nokavējuma procentus

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ar 2015. gada 17. aprīli datēto Eiropas Komisijas lēmumu, ar ko tika atteikts pārskatīt prasītājam saistībā ar viņas pārcelšanu piešķirto pakāpi un pārskatīt viņas karjeru Eiropas Komisijā laikposmā no 2001. gada 16. jūnija līdz 2010. gada 31. decembrim, lai gan viņa tika paaugstināta no pakāpes C4 (tagad – AST 3) pakāpē C3 (tagad – AST 4), ko Eiropas Parlaments viņai piešķīra 2009. gada 7. augustā ar atpakaļejošu spēku no 2000. gada 1. janvāra;
 - atcelt ar 2015. gada 9. novembri datēto Eiropas Komisijas lēmumu, ar ko tika noraidīta prasītājas 2015. gada 17. jūlijā iesniegtā sūdzība;
 - piespriest Eiropas Komisijai samaksāt prasītājam starpību starp viņai izmaksāto atalgojumu un atalgojumu, kas būtu viņai jāizmaksā pēc viņas karjeras atjaunošanas, [paaugstinot attiecīgajā] pakāpē un līmenī, pieskaitot nokavējuma procentus;
 - piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV